euharistie

Ioan Pintea

în firimitura aceasta de pâine
în picătura aceasta de vin
e toată dragostea Lui
pentru tine
îți cere să-L mănânci
îți cere să-L bei
te supune unui curaj nemaiîntâlnit
te face fratele Lui sora Lui fiul Lui
și îți spune pe nume
ție care tocmai ai ieșit din leprozerie
ție care tocmai ai aruncat punga
din care slujitorii templului au sustras câțiva bănuți
și au cumpărat țarina sângelui
pentru înmormântarea străinilor
ție care te-ai lepădat de șapte ori câte șapte
ție
da, ție!
ție îți face semn să pornești
călcând hotărât peste ape
spre El
tot grâul Țării făgăduite
și tot vinul Carmelului
sunt înaintea ta
bogăția ta
moștenirea ta
aurul argintul diamantele
pietrele prețioase
podoabele reginei din Saba
apa aerul pământul cerul
sângele carnea
suferința și bucuria
toate
absolut toate sunt aici
în firimitura aceasta de pâine
în picătura aceasta de vin

casa teslarului

fiul acesta copilul acesta teslar
are un înger pururi călător
în miezul nopții stele reci tresar
Iosif cioplește lemn mântuitor

se-aud plângând în casă ferăstraie
și focul nu mai arde în cămin
un munte alb de rumeguș, deasupra
fiul acesta copilul acesta, amin.

fiul acesta copilul acesta e mort
Maria sub cruce îl plânge
în ploaie și tunet departe sub cort
o lume întreagă se stinge

casa dulgherului casa natală
acum se ridică la cer
dar fiul acesta copilul acesta rămâne
printre noi în piroane de fier

mormântul din grădină s-a deschis
e dis-de-dimineață. tată fiu
sunt împreună pentru totdeauna
fiul acesta copilul acesta e viu.

candela

despre candela de la icoana Maicii Domnului
nu am prea multe a vă spune
arde în fiecare zi și în fiecare noapte
până la epuizare
arderea ei e total străină de viața orașului nostru
și absolut nepăsătoare în fața frigului și a fricii
a vântului rece și a viscolului și a ploilor
din luna noiembrie
poate fi atinsă cu mâna de femeile evlavioase
poate fi privită intens de copiii împărtășiți
tremurând asemenea unei aripe de arhanghel
pâlpâind îmi face semne gingașe
în timpul liturghiei
seamănă mult cu inima violetei
care palpită în sus și în jos
din prea multă dragoste
ea
e cheița de aur cu care deschid ușile raiului
și mă uit tulburat înlăuntru
în sfârșit
descoperind Frumusețea ascunsă și Gloria
ea
candela aceasta focul acesta mic și neîntrerupt
e amenințarea mea cea mare
împotriva întunericului și a morții

trei lumânări

le văd cum ard împreună
seamănă cu grațiile

viața se aprinde și se stinge
asemenea lor

sunt frumoase și ard până la
capăt

un lucru e cert
în fața lor nu se pot ține
predici despre iluzie

se poate spune scurt în fața
fumului lor ultim doar atât:

ce grațioasă flacără, viața!

